

TIL-STEDET

TIL-STEDE

Kunst i Natur startet som en ide og en drøm for mange år siden. Helen Molin fikk høre om de vage tankene, og sa ganske enkelt: Vi gjør det!

2002 var FNs internasjonale Fjellenes år. Vi ønsket i den forbindelse å tilføre Norsk Fjellfestival en annen dimensjon, og et Kunst i Natur prosjekt, kalt "Vandring," ble resultatet. Naturvernforbundet i Rauma var støttespiller. De tre første årene var opplegget for Kunst i Natur omtrent det samme: 7-8 kunstnere fra Norge og Sverige arbeidet sammen på fjellet i tre-fire dager. I tillegg lagde vi en utstilling i Galleri Innsikt.

Vi har forholdt oss til naturen og kunsten på en eksperimenterende måte, lekent og alvorlig på samme tid. Helen, Åse og Britt var med helt fra starten.

I august 2004 deltok jeg på et etterutdanningskurs for kunstnere med landskapskunst som tema, "Åpning for en port." Egil Martin Kurdøl var lærer, og Marit Arnekleiv foreleser. De var positive til prosjektet vi holdt på med i Romsdalsfjellene, og foreslo at vi skulle arrangere et symposium, hvor man arbeidet sammen i minst ei uke. Egil Martin, som har et stort kontaktnett og lang erfaring fra denne kunstformen, sa ja til å være konsulent for symposiet. Marit ønsket å delta, og å holde en forelesning.

Til-stede, Nordisk symposium i Landskapskunst sommeren 2005 ble en suksess, og en viktig møteplass for kunstnere fra hele Norden. Det bidro også til en spennende ramme rundt åpningen av Norsk Fjellfestival. Symposiet ble godt mottatt i nærmiljøet og distriktet. Naboer og venner omkring Galleri Innsikt / Grafikkverkstedet i Isfjorden, hvor kunstnerne bodde, bidro til et særdeles vellykket arrangement også sosialt!

Kunst i Natur i tilknytning til Norsk Fjellfestival har kommet for å bli. Derfor vil jeg tilslutt si: Ta godt vare på drømmene dine! En dag kan de med god hjelp ha utviklet seg til noe langt større enn du noensinne trodde var mulig!

Gunn N. Morstøl
Initiativtager/ leder/deltager

Takk til våre gode støttespillere: Nordisk Kulturfond, Sparebanken Møre, Romsdals Fellesbank, Kritt AS ved Arnt J. Sønslie, Rauma Kommune / Trollveggen AS, Rauma Ullvare, Marius Megård AS, Finsk – Norsk Kulturfond som støttet Kaisu Koivistu og Norsk Fjellfestival.

En varm takk til våre gode naboer og venner som på ulikt vis har bidratt til å gjøre symposiet vellykket.

Spesielt takk til våre assistenter Edel Hoem og Knut Edvart Grøtta.

KUNST I NATUR — LANDSKAPSKUNST I ROMSDALSEJELLENE

Egil Martin Kurdøl Marit Arnekleiv 4-5	Den tradisjonelle landskapssjangeren gjennomgikk en radikal endring på 1960-tallet. Kunstmiljøer i Europa og i særlig i USA begynte i denne perioden å bevege seg bort fra en gjengivelse av landskapet som representasjon til å gå i direkte dialog med naturen. Med frontfigurer som Christo, Robert Smithson, Walter de Maria og Dennis Oppenheim utviklet det seg en ny kunstdiskurs som avviste atelieret som eneste produksjonssted og galleriet som eneste visningssted for kunst. Impulsene gikk i retning av en mer konkret og direkte tilnærming til landskapet, der naturen ikke lenger kun hadde funksjon som en kilde til inspirasjon, men mer som et direkte råmateriale for den kunstneriske utfoldelse. Både urbane, postindustrielle landområder og mer øde landskap som ørken, øyer og fjellterreng var aktuelle og attraktive nedslagsfelt for den nye kunstformen. Gjennom å utvide definisjonsrammene for det skulpturelle uttrykk har landskapskunst gjennom årene utviklet seg til også å inkludere performance, konseptuelle kunst og studier av naturens økosystemer.
Kerstin Dahl Norén 6-7	Norge som kunstnasjon har en relativt begrenset tradisjon for landskapskunst. Det kan fremstå som noe paradoksalt at et land som for det meste består vill, rå og voldsom natur som i direkte forstand inviterer til en kunstnerisk tilnærming og problematisering av naturen som fenomen, likevel har svært få eksempler å vise til innen landskapskunst som kunstnerisk uttrykksform.
Ine Harrang 8-9	Kunst i Natur, som er lokalisert til fjellandskapet i Vengesdalen og på Litle-fjellet i Møre og Romsdal fylke, er et av få prosjekt innen landskapskunst som har etablert seg i Norge. Prosjektet, som avvikles parallelt med Norsk Fjellfestival på Åndalsnes, startet i det små i 2002 med regionalt tilhørende kunstnere som initiativtagere og deltagere. Kunst i Natur har befestet seg stadig sterkere som et interessant møtested for kunstnere som ønsker å jobbe spesifikt med landskapskunst. Da prosjektet i 2005 ble arrangert for fjerde gang var det i form av et nordisk symposium, der kunstnere fra alle de fem nordiske landene var invitert som deltagere. Femten kunstnere deltok i symposiet og flere av dem har jobbet profesjonelt med landskapskunst som spesifikk sjanger i kunstfeltet. Egil Martin Kurdøl, som har bred erfaring med landskapskunst som uttrykksform, har vært konsulent for prosjektet. Kunst i Naturs hovedinitiator er Gunn Norheim Morstøl fra Isfjorden, og det er i hovedsak hennes innsats og visjonære innstilling som har gitt landskapskunstprosjektet dets form.
Jussi Valtakari 10-11	Tittelen "Til-stede" utgjorde årets overordnede tematiske innfallsvinkel og de inviterte deltagerne fikk en uke til disposisjon for å skape sine verk. Kunstnerne rådet over begrensede virkemidler og jobbet i områder som var vanskelig tilgjengelig for transport. I dialog med det majestetiske fjellterrenget blir man som menneske og kunstner forsvinnende liten. Naturen er kraftfull, men også sårbar – den er inviterende, men også avvisende. Utfordringene for en kunstnerisk tilnærming er derfor krevende. Det er nettopp i dette kontrasterende møtet, mellom menneske og natur, mellom storhet og sårbarhet, at utfordringen i det å skape et meningsfylt kunstnerisk uttrykk ligger.
Gunn Nordheim Morstøl 12-13	Denne katalogens formål er å gi en bred presentasjon av årets deltagende kunstnerne og deres kunstneriske bidrag til Kunst i Natur. Billedmaterialet dokumenterer både prosessene og de ferdigstilte verk. Kunstnerne har skrevet kortere artikler, der de presenterer sine kunstneriske bidrag, overordnede idéer og praktiske tilnærming til naturen som arena for den kunstneriske virksomhet.
Marianne Bramsen 14-15	
Arne Nøst 16-17	
Helen Molin 18-19	
Dag Hagen 20-21	
Kaisu Koivisto 22-23	
Åse Rangnes Søvik 24-25	
Kristin Reynisdottir 26-27	
Britt Ragna Westhagen 28-29	
Birgitte Zijlstra 30-31	

TÅRN

Folk bygger tårn
– for å

Passe på

Få oversikt

Kontrollere

Utsikt

Jakte

Vise makt

Varsle

Vårt tårn er ikke til
å klatre i. Det er så
stort som et men-
neske er.

Det er hvitt som
snøen nedenfor,
og hvitt mot svarte
fjellet bakenfor.

Det er et tårn som
ikke er noe av det et
tårn vanligvis er. Det
har slik sett ingen
funksjon utover å
være seg selv, surret
sammen av materia-
ler fra noen busker
vi fant langs stien på
vei opp på fjellet, og
sterkt nok til å holde
seg selv oppreist.

Det er et asketisk
tårn, der estetikk
og konstruksjo-
nens logikk møtes
under materialenes
begrensning. Kon-
struert på et sted
vi valgte fordi der
kunne det gjerne stå
et tårn. Også fordi vi
så så godt oppover
mot hornet og ned-
over fjellkammen
med dalene på hver
side. Og særlig fordi
det gjorde oss godt å
bygge tårnet.

MARIT ARNEKLEIV
EGIL MARTIN KURDØL

MARIT ARNEKLEIV
EGIL MARTIN KURDØL
NORGE

HOM NÄRA

HERSTIN DAHL-NORÉN
SVERIGE

För första gången i norska fjällen om sommaren, överkligt vackert och hisnande! Klarblå himmel, sol, snö, spirande grönska och blommande fjäll, som att vandra i en film...

Vad skulle jag kunna tillföra i denna storslagna miljö?

Efter tre dagars strövande fann jag mitt "stede". En tudelad sten som syntes en halvmeter över markytan. Att arbeta i liten skala med små ingrepp i naturen kändes rätt för mig.

Min sten var kluven av naturen själv och bara en del av stenen syntes ovan jord. Sprickan var djup och hur mycket som doldes under ytan okänt. På ena halvan av stenen högg jag bort det översta skiktet, tvättade, slipade och polerade, så att kanten runt om blev mjuk och så blank att stenens egna färger uppenbarades. Grön med små, små rosa prickar och stråk av djupt svart, likt den omgivande fjällflorans egna färger inkapslad i hundratals miljoner år gammal sten.

Stenens båda halvor band jag samman med sju varv grov järntråd för att markera helheten som en gång var.

Att vara "tillstede" med uppmärksam blick och känsliga fingrar krävs för att ta del av mitt arbete.

KERSTIN DAHL-NORÉN

Till-stede - Vengesdalen - juli 2005

VEIVISER

INE HARRANG NORGE

Veivisere kan hindre at en går vill i ukjent terreng. De forklarer og peker ut retningen som trygt fører til et mål. En er på vei fra noe eller til noe.

Vandringene er ulik i intensjon og lengde, under skiftende forhold. Noen landskap har en vært i før. Andre ganger er stien fremmed og sikten dårlig.

Når himmelen er høy og livet et lett sted å være er veiviseren overflødig. Veien å gå synes klar og selv-sagt. Sikten er god, og en kan stole på egen vurderingsevne og kunnskap. Men når tåka kommer sigende og visker ut alle landemerker, ens indre kompass svikter, og redselen tar overhånd, dukker de opp fra intetheten som eventyrets gode hjelpere og sier; Prøv den veien du!

Stiene en ikke har gått før er ofte de morsomste. Over brattheng og ur venter toppene, lokker høydene. En er underveis!

Kanskje kan ulike stier føre til samme topp, kanskje kan riktig og gal retning være foranderlig. Kanskje får du se noe helt annet ved å våge en ny rute.

INE HARRANG

Til-stede - Vengesdalen - juli 2005

SURFER

När jag kom till Isfjorden så blev jag starkt berörd av de vilda fjällarna och kände mig väldigt liten. Vanligtvis när något är långt borta ser det litet ut, men här såg fjällarna verkligen stora ut.

Fjällens linje såg ut som vågor. Jag var kanske påverkad av att Beach Boys spelades på radion när jag anlände till Isfjorden. Surfaren är så långt från fjällarna men ändå nära.

Varför skulpturen fick det lilla formatet kom av; när något är långt borta ser det litet ut och detta var min känsla när jag kom till Isfjorden. Surfaren står på fjället och väntar på den stora vågen och under tiden han väntar vaxar han brädan då och då.

"FLAG"

Flaggan är symbolen som är fästad på flaggstängen för att visa vilket land platsen tillhör.

"ROPE"

Denna sortens rep är placerad framför något viktig och ömtålig sak för att skydda den. Här är den viktiga och ömtåliga saken fjället och fjälllandskapet bakom repet.

"Rope" finns i två varianter, en större och en mindre.

JUSSI VALTAKARI FINLAND

"WARNING FIRE"

Förr användes brandvarning för att varna befolkningen att något farligt var på väg upp i fjorden. I detta fallet är det konst som är på väg.

Se upp, konst på väg!

"WHITE CUBE"

White cube är ett galleri som du kan ta dig till antingen med helikopter eller om du är en duktigt klättrare. Det är öppet året runt och det är fri entre. Vakten bor på Galleriet.

"OPEN"

Naturen är alltid öppen! Platser som White cubes Galleri har öppet tider- naturen och fjällarna har inte den begränsningen.

"KAPTEN VALTAKARI"

Kapten Valtakari upptäckte berg och fjäll som Columbus upptäckte Amerika. För att klargöra denna erövring till alla har erövraren satt en flagga på fjället för att visa att det nu mera tillhör hans kungarike.

Flaggan är symbolen som är fästad på flaggstängen för att visa vilket land platsen tillhör.

JUSSI VALTAKARI

FLYT

Til-stede gir mange assosiasjoner, men for meg signaliserer det først og fremst et nærvær, en åpenhet og lydhørhet i forhold til naturen og det kunsten vil meg. Derfor ble det en elv av farger på lerret.

For mange som passerte var det vanskelig å skulle tråkke på maleriet. Tradisjonelt har det lett for å være noe litt høytidelig over maleriet som medium. Derfor var det også en befriende følelse å kunne si til de som spurte om pris på det at "det er ikke til salgs, men dersom du ønsker er det ingen som nekter deg å klippe av et stykke."

Jeg har også plassert to små skulpturer langs stien. Det er kvinneskikkelser som har gått igjen i grafikken min – og er mine nærmeste allierte og søstre i ånden. Med stort frihetsbehov, men som jeg selv sitter de ofte fast i dagliglivets hindre. Men behovet for å fly av sted, om så bare i tanken er stort og alltid tilstede.

GUNN NORDHEIM MORSTØL

GUNN NORDHEIM MORSTØL
NORGE

Til-stede - Vengesdalen - juli 2003

KARSEKRYDS

Størrelse: 11 x 11 meter

Hjemme gror karse let og ubesværet på vat og vand i min vindueskarm. Karse er en typisk inde-plante. En tam plante som trives i min lejlighed i byen.

Denne kultiverede plante tog jeg med på fjeldet for at sætte den fri i naturen. Ligesom jeg skulle den få lov at nyde godt af den friske luft, solen, vinden. Jeg var på fjeldet hver dag i symposiet, og tilegnede denne tid til at være til stede. Gik rundt og overvejede hvor jeg skulle så min medbragte karse. Og så skete det magiske, som altid sker, når jeg er på fjeldet tilstrækkelig langt tid i træk. Jeg blev fredfyldt og fik en fornemmelse af at spire indefra.

Da var det tid til at så karsen. Jeg lavede et kryds på sneen. Et her-var-jeg-til-stede kryds, som kunne ses på afstand, som på et kort. Mit ønske var at karsen skulle spire af sin egen iboende kraft. Vandet af det tøende underlag og opvarmet af solen. Men udfordringen var for stor, og den klarede ikke at blive presset til noget så unaturligt.

For eftertiden vil jeg ydmygt, så min karse hjemme i køkkenvinduet, hvor jeg ved at den trives. Lidt skuffet som kunstner, men lettet som menneske, over at naturen har sin egen ubestridelige vilje.

Et naturromantisk eksperiment af en feriegæst fra Danmark

Tak til sponsorerne: Weibull Trädgård og Bröderna Nelsons Frö.

MARIANNE BRAMSEN

MARIANNE BRAMSEN
DANMARK

Til-stede - Vengesdalen - juli 2005

DEN HVITE STEINEN?

ARNE NØST
NORGE

Ikke helt hvit, nei, steinen i ura bak fjellet over isvannet ved snøflekken blandt andre steiner er ikke hvit, men vanlig bergfarget, som fjellet er her.

Jeg skaffet et hvitt elastisk stoff og rustfrie sikkerhetsnåler for å kunne bandasjere steinen, omsvøpe den, og med lett hånd pakke inn deler av steinblokka, som er seks ganger fire ganger tre meter i natuform. Hard stein mot myk og tøyelig tekstil og harde presise sikkerhetsnåler.

Ideen er om den lille og ikke helt tildekkende påkledning av stein i ur. Alt kan dekkes til av noe, fysisk eller billedlig, alle objekter viser et nytt ytre når ny hud tres over den eksisterende, den lille tilføyelsen gir en rekke språklige bilder. Jeg tenker i ord som; sår plaster, stram, fast, mjuk, kropp, duk, mat, snø, skjule, fargeløs, lys, vått stoff, våt stein, mose, grønske på lyse knær, sjukepleier, eddik, falske mandler, strammer det, ingen ser stein med bandasje når natta sig på, mørk snø, ski og spor, sikkerhetsnål og stikk i hud, mor, omsorg, sorg, syntetisk, mineralriket, har et stoff noe rundt en død stein å gjøre? død?

Selve monteringen av hvitt linklede ga håpløse og banale ideer, heldighvis. Den største natur mot den totalt kultureltererte handling som bandasjeringsen er, gir kanskje det sprang mellom fornuft og assosiasjon som kan være oksygen for nye bilder. Neste gang pakker jeg inn en mekanisk gjenstand i håp om å få se det uventede og naturlige der, og der, og der.....

ARNE NØST

MIN PLATS PÅ JORDEN

HELEN MOLIN SVERIGE

Tre stenar täckta av röda tovade stycken.

På stedet blir man överväldigad av storslagenheten och känner sig ödmjuk inför fjällen och naturen. Att arbeta mot den bedövande och förförande vackra platsen är näst intill omöjligt.

I mitt första möte med fjället smälte mitt arbete samman med platsen och blev nästan osynligt.

Nu tredje gången som deltagare på fjällfestivalen har platsen gett mig en trygghet och ett större mod. Trots höjdrädsla, kamp och stort motsånd har platsen en enorm dragningskraft på mig. Jag har platsen för evigt i mitt hjärta och vågar säga att en bit av min själ finns på stedet.

Jag valde att arbeta i ett material och i en teknik jag aldrig hade arbetat med tidigare. Dels för att spänningen i osäkerheten lockade mig, men också för att materialet; ullen har en tradition i bygden och passar ihop med naturen.

Arbetet med tovningen blev en stor utmaning och jag fick prova mig fram.

Resultatet blev ett ganska rått uttryck. Stenarna karaktär förtydligades och väckte associationer av urtidsdjur eller kött.

Min inre process i arbetet kom att handla om att ta plats. Våga ta plats och synas. På en plats där inget behöver tillföras för den är fullkomlig.

Valet av de tre stenarnas placering blev en inmutning och markering av ett rum. Min plats...

HELEN MOLIN

TJA

TJA

Romsdalsfjella er monumentale og storslagne og kan ta pusten fra den beste. Allikevel kan landskapet betraktes som et lerret klart til å betones. Et skrevet ord i disse fjellene vil stå i et kraftfullt relieff.

En følelse vi mennesker ofte har er tvilen. Ikke over naturens prosesser, de er klare og entydige, men tvilen over de valg vi gjør. Våre raseringer av naturen er under enhver kritikk, og behandlingen av andre folkeslag og oss selv like så. Dette som en sterk kontrast til naturens bastante sannhet og ekthet.

Om du har vært på toppene rundt Littlefjellet kan veivalget være vanskelig. Stående på Romsdalshorn kan du spørre deg: Hvor er returen? Et feiltrinn kan være skjebnesvangert.

Med min inngrepen ville jeg betone den følelsen de fleste av oss ofte har: Valgets kvaler, den store usikkerheten: Gjorde du riktig? Høyre eller venstre? Hva synes du om det kunstprosjektet du har foran deg? Tja...

Bokstavene er skrevet i fjellsiden med hvit duk, en meter i bredden. Høyde på bokstavene er 70 meter.

DAG HAGEN

DAG HAGEN
NORGE

TECHNING AV EN STEN

KAISU KOIVISTO
FINLAND

När jag såg på bergen i Littlefjell tänkte jag på vykort från avlägsna platser. När jag tittade närmare på fjället såg jag kraftfulla klippor och stenar: berget i en liten skala.

Fjället var ett främmande element för mig. Därför hade jag inga bestämda planer för mitt arbete när jag kom till Isfjorden. Mitt syfte var att använda material tillgänglig på plats. Till sist använde jag mig av bambukäppar jag fann i ladan vid Konstrnärshuset.

Jag fick veta att käpparna används vintertid för att markera väggkanten på snöiga vägar. När jag gjorde bambukonstruktionen tänkte jag på alla dem sakerna vi använder i vardagslivet som är importerade från när och fjärran- precis som bambukäpparna.

"Drawing of a stone" är en tredimensionell teckning i det karga landskapet. Dess organiska och geometriska form hittar sin motsvarighet i den ojämna och spetsiga stenarna i området. Den massiva, mörkt gråa klippan framhäver bräckligheten av de tunna bambukäpparna. Jag är intresserad av strukturer och byggnader och hur de relaterar till omgivningen de är i.

KAISU KOIVISTO

Til-stede - Vengesdalen - juli 2005

SE HVA SOM SKJER

ÅSE RAGNES SØVIK NORGE

En av stiene som fører opp til Little-fjellet, passerer en bergvegg med små hyller og utspring. Tre stiger av forskjellig størrelse, laget av gammel hesjestrang, var "Til stede" der under fjellfestivalen i år. På ei hylle like ved, dukket en liten figur, også av streng, opp av berget. Denne viste de besøkende veien videre opp mot fjellplatået. Ganske upretensjøs var de tynne strekene, der de sto ved det kompakte berget, nesten litt vanskelig å få øye på, bare små symboler på at hjelp finnes, når steile bergvegger stenger.

Et apropos:

På slutten av 1900-tallet var det populært å foreta førstebestigninger av fjelltopper her i Romsdal. De fleste som prøvde seg, var utlendinger. Dansken Carl Hall hadde satt seg fore å være først på Romsdalshorn. Han forsøkte seks ganger uten hell. Den sjuende gangen, i året 1881, tok han med seg en stige - og kom opp. Det hører vel med til historien at han fant en varde på toppen.

ÅSE RAGNES SØVIK

SEIL EVIGHETEN

KRISTIN REYNISDOTTIR ISLAND

Å delta i et symposium med navnet "Til-stede" krever at man er i ett med hele seg selv. Selv i reisende tilstand, fra land til land, kan tankene fly avgårde. Tankene seiler om i hjernen som i et eget univers - ideer leiter seg fram og ber om å bli avklart. Min 12-årige datter var med meg til Norge, og jeg ønsket at vi sammen skulle gjøre et prosjekt. Vi fant et vakkert vann oppe på fjellet som påkalte ideen om små seilskuter. Rå bark ble omgjort til båter med seil. Siden ba jeg dat-

teren min velge ord som hun skrev på seilduken. Ord som for henne er verdifulle, ord som seiler med vinden og som som vinden bringer videre:

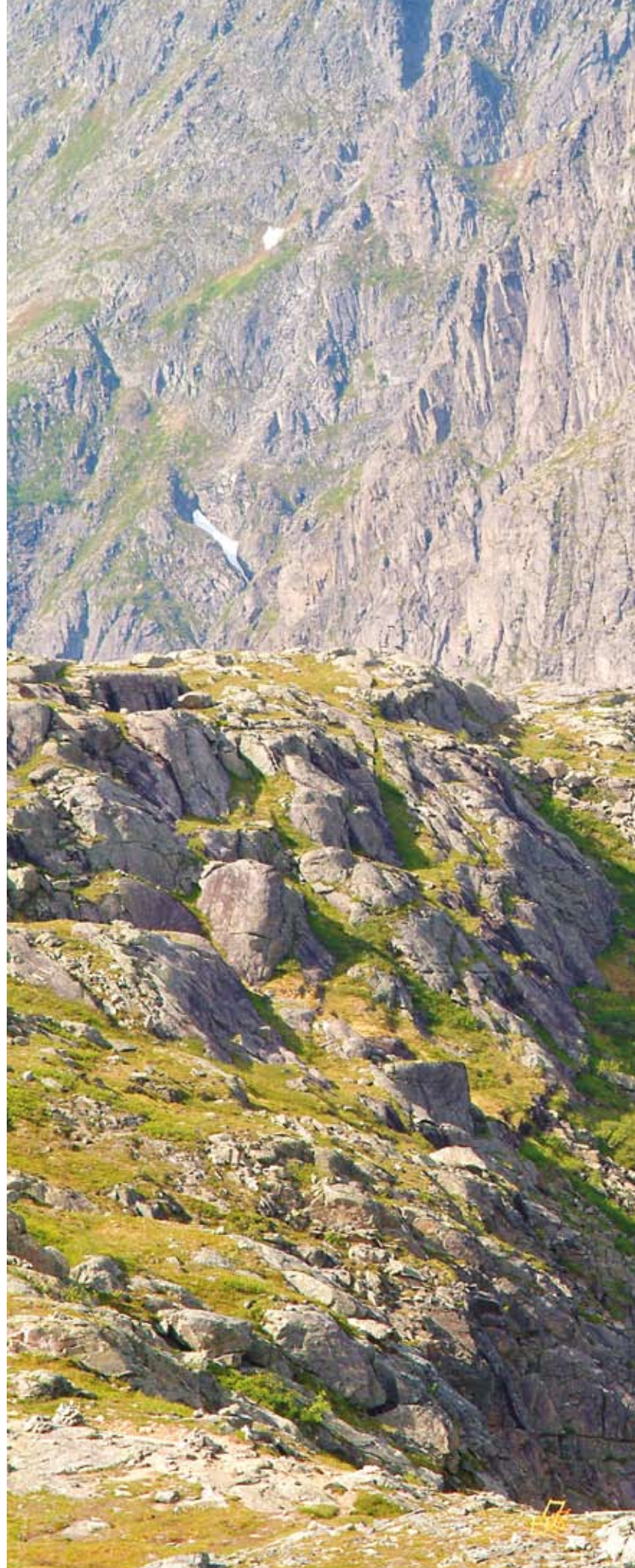
tryggð - trofast
nægjusemi - nøysom
umhyggja - omtensksom
jákvæðni - positiv
vilji - vilje
raunsæji - realistisk
hjálpsemi - hjelpsom
umburðarlyndi - forståelsesfull
virðing - respekt

vinátta - vennskap
kærleikur - kjærlighet
hugrekki - modig
þarfir - behov
til staðar - til stede

I tillegg til dette verket, bestemte jeg meg for å gjøre et eget verk: Å lage en form uten noen ende. Jeg satte et båtrep mellom to steiner som en gang for lenge siden hadde rullet ned akkurat her. Formen ble et åttetall – evigheten.

KRISTIN REYNISDOTTIR

TO STOLER

To fluktstoler, en gul og en oransje, uten trekk. De er laget av tre, naturens eget materiale, og påført maling. Jeg ser dem som to små, nette skulpturer, to spinkle fargeklatter, i et enormt landskap, hvor mennesket er en forgjengelig variabel. Det kan feks. ikke oppholde seg der – på toppen av Litjffjellet i tre uker i strekk, (så lenge som utstillingen varer), det må heim, spise og sove og arbeide.

Hvis en kunne sitte i stolene ville en kunne se rett inn i Trollveggen, eller opp på Romsdalshorn. Men de kan ikke sittes i, de innbyr til en hvile de ikke kan gi.

Hva er så meningen med dette? Er dette KUNST? Hva ER kunst? Mine tanker om det er at kunst er et språk. Et uttrykk. En visuell lek.

Som behager eller provoserer. Eller til å undre seg over, eller til å le av. Helst det siste. Mitt bidrag har ingen dype, alvorlige hensikter. Det er rett og slett en liten øyenslyst, og en humoristisk kommentar til mye av det selvhøytidelige alvoret i kunsten generelt.

BRITT RAGNA WESTHAGEN

BRITT RAGNA WESTHAGEN
NORGE

Til-sløde - Vengesdalen - juli 2005

TIL-STEDE

BIRGITTE ZIJLSTRA NORGE

Utgangspunktet er en lek med bokstaver i forskjellige uttrykksformer, og arbeidstittelen "Til-stede". Den starter i form av et selvskrevet dikt som er skjært inn i den første stubben. Arbeidstittelen er framhevet i sølv.

På den andre stubben utvikler smykkeformen seg, og blir et speil til refleksjon på tekst og omgivelse. På den tredje har smykke tatt form og nærmest vokser ut av stubben.

Materialvalg og plassering har sammenheng med diktet. Trestubbene med sine årringer symboliserer livsløpet, og plassering i vann står for opprinnelse – starten på alt liv.

En smykkeserie med samme tittel, "Til-stede", er laget i sølv og ble vist på Galleri Innsikt parallelt med utstillingen på fjellet.

BIRGITTE ZIJLSTRA

Til-stede - Vengesdalen - juli 2005

TIL-STEDE

Egil Martin Kurdøl
Lillehammer - Norge

Marit Arnekleiv
Tretten - Norge

Kerstin Dahl-Norén
Espered - Sverige

Ine Harrang
Molde - Norge

Jussi Valtakari
Taivalskoski - Finland

Gunn Nordheim Morstøl
Isfjorden - Norge

Marianne Bramsen
Malmö - Sverige

Arne Nøst
Molde - Norge

Helen Molin
Tollered - Sverige

Dag Hagen
Oslo - Norge

Kaisu Koivisto
Helsinki - Finland

Åse Rangnes Søvik
Isfjorden - Norge

Kristin Reynisdottir
Reykjavik - Island

Britt Ragna Westhagen
Isfjorden - Norge

Birgitte Zijlstra
Isfjorden - Norge

Vi pynter kulturen med innslag av natur. Ikke omvendt. Slik er jeg vokst opp til å tenke. For oss som har et nesten religiøst forhold til uberørt villmark og ubesudlet natur har det derfor vært utrolig spennende - og utfordrende! – å bli inspirert til å tenke i nye baner. “Skaperverket” har fått et utvidet innhold i romsdalsfjellene gjennom samarbeidet mellom Norsk Fjellfestival og kunstmiljøet i Romsdalen.

Fjellene greier seg godt selv, selvfølgelig gjør de det. Men vi har likevel et sterkt ønske om at forholdet mellom naturopplevelse og kunst skal fortsette å være et sentralt element i Norsk Fjellfestival. Kreative ideer mottas!

Stein P. Aasheim
Festivalsjef

TIL-STEDET

TIL-STEDE

Egil Martin Kurdøl
Lillehammer - Norge

Marit Arnekleiv
Tretten - Norge

Kerstin Dahl-Norén
Espered - Sverige

Ine Harrang
Molde - Norge

Jussi Valtakari
Taivalskoski - Finland

Gunn Nordheim Morstøl
Isfjorden - Norge

Marianne Bramsen
Malmö - Sverige

Arne Nøst
Molde - Norge

Helen Molin
Tollered - Sverige

Dag Hagen
Oslo - Norge

Kaisu Koivisto
Helsinki - Finland

Åse Rangnes Søvik
Isfjorden - Norge

Kristin Reynisdottir
Reykjavik - Island

Britt Ragna Westhagen
Isfjorden - Norge

Birgitte Zijlstra
Isfjorden - Norge

Vi pynter kulturen med innslag av natur. Ikke omvendt. Slik er jeg vokst opp til å tenke. For oss som har et nesten religiøst forhold til uberørt villmark og ubesudlet natur har det derfor vært utrolig spennende - og utfordrende! – å bli inspirert til å tenke i nye baner. “Skaperverket” har fått et utvidet innhold i romsdalsfjellene gjennom samarbeidet mellom Norsk Fjellfestival og kunstmiljøet i Romsdalen.

Fjellene greier seg godt selv, selvfølgelig gjør de det. Men vi har likevel et sterkt ønske om at forholdet mellom naturopplevelse og kunst skal fortsette å være et sentralt element i Norsk Fjellfestival. Kreative ideer mottas!

Stein P. Aasheim
Festivalsjef

